

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

G. V. O / 2008 / 4 / 19 MAART 2008

In zake verzoekende partij,
tegen de inrichtende macht v.z.w. verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 28 december 2007 heeft verzoekende partij beroep aangetekend tegen de beslissing van de inrichtende macht v.z.w. , hem betekend bij aangetekende brief van 12 december 2007, waarbij verzoekende partij de tuchtsanctie van schorsing met halvering van wedde voor 8 weken wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is vast benoemd leraar.

Bij aangetekende brief van 17 september 2007 deelt de inrichtende macht mee dat een tuchtprocedure tegen hem wordt ingezet.

Verzoekende partij wordt opgeroepen voor het tuchtverhoor bij aangetekende brief van 17 oktober 2007, verstuurd op 18 oktober 2007. Het verhoor vindt plaats op 13 november 2007.

Bij aangetekende brief verstuurd op 12 december 2007 deelt de inrichtende macht aan de verzoekende partij mee dat zij hem op 11 december 2007 de tuchtstraf heeft opgelegd van de schorsing met halvering van wedde gedurende 8 weken.

De ingeroepen feiten zijn ondermeer:

- niet in orde met de eisen van het leerplan;
- tekortkomingen bij het inleveren en verbeteren van toetsen van leerlingen;
- niet gebruiken van handboek en werkboek; te trage vordering met de leerstof;
- niet voldoende samenwerking met intermaris;
- niet kunnen samenwerken met de vakgroep.

Tegen die beslissing tekent verzoekende partij beroep aan op 28 december 2007.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over de procedure

Verzoekende partij dient bij aangetekende brief van 28 december beroep in. De verwerende partij dient bij aangetekend schrijven van 28 februari 2008 een verweerschrift in.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt en geen getuigen opgeroepen.

De partijen worden gehoord op 19 maart 2008.

4. Over de grond van de zaak

Verzoekende partij voert aan dat een aantal procedurevoorschriften niet is nageleefd. Op grond daarvan zou de bestreden beslissing moeten worden nietig verklaard.

De brief van 17 september 2007 waarbij aan verzoekende partij wordt meegedeeld dat tegen hem een tuchtprocedure wordt ingesteld is ondertekend door een directeur en twee directeurs ad interim die alle drie tekenen als “afgevaardigd door de inrichtende macht”. De brief van 17 oktober 2007 waarin verzoekende partij wordt opgeroepen voor het tuchtverhoor is ondertekend door de voorzitter van de raad van bestuur van de v.z.w.

Verzoekende partij wijst op artikel 5, eerste en derde lid van de statuten van de v.z.w. van 20 april 2005: “De raad van bestuur vertegenwoordigt en verbindt geldig de vereniging, zonder bijzondere machtiging van de algemene vergadering, in alle gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen, met inbegrip van de beschikkingsdaden en voor alles wat niet tot de bevoegdheid van de algemene vergadering behoort. /.../ Tegenover derden volstaat, opdat de vereniging geldig vertegenwoordigd weze, de gezamenlijke handtekening van twee bestuurders, zonder dat dezen van enige bijzondere machtiging of beraadslaging moeten doen blijken.”

De kamer volgt de verzoekende partij waar die stelt dat in het licht van deze bepalingen de bevoegdheid om een tuchtprocedure in te stellen en af te handelen toekomt aan de raad van bestuur die in beginsel gehouden is zelf alle verbindende handelingen te stellen. Uit het derde lid kan echter worden afgeleid dat de vereniging geldig vertegenwoordigd is door het gezamenlijk optreden van twee bestuurders. In dat geval kan een derde, zoals verzoeker, niet vragen dat een machtiging door of een bewijs van beraadslaging in de raad van bestuur zou worden voorgelegd. A contrario moet daaruit worden afgeleid dat

zonder het gezamenlijk optreden van twee bestuurders, derden kunnen vragen dat aangetoond wordt hoe bepaalde handelingen steunen op een geldige beraadslaging van de raad van bestuur.

De start van de tuchtprocedure steunt op een brief ondertekend door drie directieleden die tekenen als “afgevaardigd door de Raad van bestuur”. Nergens blijkt dat de raad van bestuur als collectief en bevoegd orgaan – en a fortiori ook niet de algemene vergadering - zou hebben beslist om een tuchtprocedure in te stellen tegen verzoeker. Dat de raad van bestuur een mandaat zou hebben gegeven aan de drie leden van het directieteam om de tuchtvervolging in te zetten, blijkt evenmin uit enig document dat een dergelijke beslissing van de raad van bestuur vastlegt. Ook beweert de verwerende partij niet dat de raad van bestuur – daargelaten of dat al binnen de geldende statuten mogelijk zou geweest zijn - aan bepaalde leden van de raad van bestuur de bevoegdheid zou hebben gegeven om voor specifieke problemen als gedelegeerde van de raad op te treden.

Dat de brief van 17 oktober 2007 die de verzoekende partij oproept tot het tuchtverhoor, enkel ondertekend is door de voorzitter van de inrichtende macht en niet door twee leden van de raad van bestuur, wijst er opnieuw op dat de verwerende partij weinig aandacht heeft gehad voor de grenzen en de beperkte mogelijkheden tot handelen die de eigen statuten haar opleggen.

Verwerende partij probeert in extremis de zaak te redden door bijeenroeping op 19 februari 2008 van de raad van bestuur die dan expliciet en ‘voor zoveel als nodig’ alle in de procedure door de verzoekende partij in haar beroepschrift van 28 december 2007 bestreden akten bekrachtigt (stuk 34). Deze handelingen zouden tot stand gekomen zijn op grond van “door haar [d.i. raad van bestuur] op diverse data verleende mandaten aan de directie van het ...”. Dat de raad van bestuur het nodig acht om post factum de op ook voor haar blijkbaar onbekende datum verleende mandaten te ‘bekrachtigen’ wijst er op dat de verwerende partij niet in staat is om aan te tonen dat de start van de tuchtprocedure steunde op een geldige collegiaal genomen beslissing van de raad van bestuur. Het lijkt ook niet meer dan een wanhoopspoging als de verwerende partij in haar verweerschrift stelt dat de bekrachtiging van de eerdere ‘mandaten’ terugwerkende kracht heeft. Zou een rechtspersoon aan wie wordt opgeworpen dat bepaalde beslissingen door zijn organen zonder de nodige machtiging zijn tot stand gekomen, dan kunnen antwoorden: ‘Geef niet, ik zeg je nu dat ik akkoord ben met wat toen gebeurd is’?. Dat een lastgever zelf gebonden is door handelingen gesteld buiten mandaat die hij heeft bekrachtigd, zoals art.1998 BW bepaalt en waar verwerende partij naar verwijst, kan moeilijk inhouden dat de lastgever te allen tijde onwettige handelingen kan bekrachtigen en daarmee nog derden, die de onwettigheid hebben opgeworpen, nog kan binden ook.

Uit de rechtspraak van de Kamer van beroep blijkt dat de Kamer, in navolging van de rechtspraak van de Raad van State, zich bevoegd acht om bij nietigverklaring van bestreden beslissingen, herstelbare nietigheden te herstellen en de zaak in laatste aanleg te gronde kan hernemen. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een fout is gemaakt bij het tuchtverhoor dat door de Kamer kan worden overgedaan. In voorliggend dossier is de procedure echter van af het begin aangetast doordat niet kan worden aangetoond dat de

tuchtprocedure is opgestart door het daartoe bevoegde orgaan. Het is duidelijk dat de Kamer niet een tuchtprocedure kan verder zetten die niet geldig is gestart. Deze nietigheid is onherstelbaar.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het gewijzigd werd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Na beraadslaging,

Met unanimitéit,

Enig artikel.

De bestreden beslissing wordt vernietigd.

Brussel, 19 maart 2008.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw B. PLETINCK, de heren W. NIMMEGEERS en P. WILLE,
vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren P. GREGORIUS en L. SMEETS,
vertegenwoordigers van de vakorganisaties,

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN